

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: T. D.
bytem B. 204, B. u Z.
proti
žalovanému: Krajský úřad Olomouckého kraje
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2017, č. j. KUOK 45973/2017, ve věci
přestupku,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí, citovaného v záhlaví, kterým žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh (dále jen „městský úřad“) ze dne 13. 2. 2017, č. j. 2016/3072/DO-MUZH-8. Městský úřad citovaným rozhodnutím uznal žalobce vinným tím, že z nedbalosti spáchal přestupky podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 a bod 3 a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), porušením § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ve spojení s § 37 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na

pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel“) a § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu a dále přestupek podle § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pojištění odpovědnosti“), porušením § 17 odst. 1 téhož zákona, a to tím, že dne 11. 11. 2016 v 17.20 h na silnici III/3703 mezi obcemi Postřelmov a Sudkov a následně pak na silnici III/3707 mezi obcemi Sudkov a Kolšov, řídil motocykl zn. KTM 300 EXC, registrační značky x, která nebyla umístěna a upevněna stanoveným způsobem, protože byla upevněna plastovými pásky na batohu, který měl žalobce při jízdě na zádech. Přitom na motocyklu za podstatně snížené viditelnosti nesvítilo zadní obrysové světlo a brzdové světlo, resp. na motocyklu zcela chybělo, dále chyběla směrová světla a zpětná zrcátka, zadní pneumatika byla sjetá pod stanovenou mez a vozidlo tak bylo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožovalo ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích. Při kontrole žalobce na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu k pojištění odpovědnosti z provozu tohoto vozidla. Za přestupky byly žalobci uloženy pokuta ve výši 6 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu osmi měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

2. V **žalobě** žalobce namítal nenaplnění skutkové podstaty přestupku, porušení zásady materiální pravdy, nemožnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí před jeho vydáním a nesprávné stanovení sankce.
3. Od počátku žalobce tvrdil, že po upadnutí motocyklu na parkovišti došlo k poškození konzole zadního světla a držáku registrační značky tak, že registrační značka v držáku nedržela, a to nebyl schopen na místě zcela opravit, takže se rozhodl ji upevnit na batoh jako na viditelné místo a pro nouzové dojetí do několika kilometrů vzdáleného bydliště, kde byl toto schopen opravit, učinil toto zcela v souladu s § 5 odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu. Ve chvíli, kdy žalobce s motocyklem odjížděl z Postřelmova, věděl o poškození konzole držáku registrační značky a levého zrcátka. Světlo na motocyklu bylo. V tomto tvrzení byl od počátku konzistentní a vyjádřil se tak již na místě silniční kontroly, což potvrdila i výpověď nstržm. R. Š. Žalovaný k žalobcově nouzovému dojetí, kdy proto záměrně volil boční ulice, pokud to bylo možné, aby minimalizoval pravděpodobnost interakce s jinými účastníky provozu, a protože tuto trasu považuje za kratší, tvrdil, že tento požadavek v hodnoceném případě zjevně naplněn nebyl. Toto tvrzení je nepřezkoumatelné a ničím nepodložené. Naopak i dle rozhodnutí městského úřadu žalobce záměrně volil pro jízdu do místa bydliště boční cesty a účelové komunikace místo hlavních tahů, což mu paradoxně bylo přičteno k tíži, že se měl údajně vyhýbat kontrole a přitom záměrně volil kratší trasu bez provozu.
4. Žalobce nesouhlasil s tvrzením, že absence brzdového světla automaticky znamená bezprostřední ohrožení ostatních účastníků provozu. Ve vyhlášce č. 341/2014 v § 40 je stanoveno bezprostřední ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Absence brzdového světla není automaticky na seznamu závad, které znamenají bezprostřední ohrožení bezpečnosti provozu. Aby byli nějací účastníci provozu ohroženi, musí být přítomni. V případě žalobce není ve spise ani zmínka o tom, že by měl někoho ohrožovat či se s jiným účastníkem provozu na pozemní komunikaci setkat. I za dobu trvání kontroly v délce asi 40 minut projelo místem jen jedno jediné vozidlo a tato skutečnost tedy přímo dopadá na posouzení odpovědnosti za přestupek kladený žalobci za

vinu. Přitom žalovaný se v napadeném rozhodnutí ztotožnil se závěrem městského úřadu, že tuto závadu shledal jako bezprostředně ohrožující.

5. Dále žalobce nesouhlasil s tím, že žalovaný s odkazem na judikaturu uvedl, že absence posouzení naplnění materiálního znaku přestupku v rozhodnutí ho nečiní nezákonným či nesprávným. To nelze na případ žalobce aplikovat, protože žalovaným odkazovaný rozsudek se týkal vysokého překročení maximální povolené rychlosti. U tohoto skutku bylo možné opravdu předpokládat, že k nenaplnění materiálního znaku přestupku bude docházet spíše u nižších překročení maximální povolené rychlosti. A hlavně, pokud jde o zavinění u řidiče výrazně překračujícího maximální povolenou rychlost, se opravdu dá předpokládat, že jedná zaviněně. Žalobce o absenci zadního světla až do zastavení hlídkou Policie ČR nevěděl a k poškození držáku registrační značky a levého zrcátka došlo nešťastnou náhodou. S námitkou žalobce ohledně neprokázání zavinění se žalovaný nevypořádal nijak a žalovaný se zabývá pouze námitkou ohledně materiálního znaku přestupku.
6. Pokud jde o umístění tabulky registrační značky, která údajně měla být umístěna tak, že je znemožněna nebo podstatně snížena její čitelnost, žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že registrační značka je čitelná pouze pokud je umístěna v souladu s vyhláškou č. 343/2014 Sb. Od počátku nijak žalobce nepopíral, že porušil § 32 odst. 1 této vyhlášky. Ovšem z důvodu poškození držáku registrační značky mu nebylo umožněno umístit ji na místo určené konstrukčním řešením vozidla. Žalobce tuto registrační značku umístil v podélné ose vozidla a na jeho batohu byla umístěna jen o asi 30 cm výše, než by byla v držáku. Podle žalobce tak k žádnému umístění tak, že by byla znemožněna nebo podstatně snížena její čitelnost, nemohlo dojít. Pokud jde o čistý formalismus žalovaného, že přidělená registrační značka nebyla na vozidle umístěna vůbec, lze oponovat stejně formalistickým přístupem, a to tak, že registrační značka byla na batohu, který byl na žalobcových zádech, tvořil s ním jeden celek a žalobce seděl na motocyklu, a tedy během jízdy registrační značka na motocyklu umístěna byla prostřednictvím žalobce a batohu.
7. Žalobce nesouhlasil s obviněním, že měl opotřebenou pneumatiku pod zákonem stanovenou mez, a tedy ani s tvrzením žalovaného, že pokud je rozsah opotřebení zjevný již pouhým okem, a z toho je zřejmé, že na tomto nejsou dezénové drážky vůbec, či jen částečně, pak jistě není takový stav třeba prokazovat stanoveným měřidlem. Z fotografií pořízených na místě kontroly, které jsou zkresleny použitím blesku, je jednak zjevné, že na pneumatice dezénové drážky jsou, a to po celém profilu pneumatiky. Z fotografie není nijak zřejmé, zda její hloubka je nebo není pod stanovenou mez a odhadem z této fotografie to není možné nijak určit. Stanovená mez je přesně kvantifikovaná na desetiny milimetru, přičemž vyhláška č. 341/2014 Sb. ani zákon o silničním provozu neobsahují pojem „sjetá“. Pro posouzení, zda je pneumatika opotřebena pod stanovenou mez, je třeba hloubku hlavních dezénových drážek změřit. Správný orgán uvedl, že pokud je pneumatika opotřebená pod stanovenou mez podle subjektivního odhadu policisty, tak není třeba hloubku drážek měřit, aby se určilo, zda je nebo není opotřebovaná pod stanovenou mez. Tuto argumentaci žalobce považoval za vadu rozhodnutí a i za absurdní tvrzení. Navíc určování hloubky dezénu odhadem je i v rozporu s metodikou Policie ČR publikovanou na jejích stránkách, což žalobce namítal v odvolání.
8. Žalobce nesouhlasil s tím, že v odvolání jen velmi povrchně rozváděl obecná pravidla porušení zásady materiální pravdy. Na straně 6 odvolání bylo uvedeno, že k ničemu, co žalobce během řízení uvedl (a to i přesto, že jeho tvrzení byla od počátku konzistentní a

nebyl pořízen žádný důkaz, který by rozporoval, co uvedl) nebylo městským úřadem přihlédnuto. Na straně 2 odvolání žalobce rozvedl, v čem si policisté jako svědci protirečili a jejich výpověď, včetně neodborných a čistě subjektivních domněnek o plastovém dílu, který měl údajně „rezivět“ a tím značit, že držák registrační značky chyběl dlouho, městský úřad přijal bez výhrad. Městský úřad přijal skutkovou verzi popsanou v úředním záznamu, a tu ve všech bodech označil i přes rozpory ve výpovědích policistů za správnou, zatímco žalobcovo tvrzení nepřezkoumatelně označil za lživé. Nejenže městský úřad nepostupoval dle zásady *in dubio pro reo*, ale ani neprováděl žádné důkazy, kterými by zjistil, která skutková verze je správná. Žalobce to na osmi stránkách odvolání dostatečně a konkrétně rozvedl. Žalobce brojil proti tomu, že městský úřad ve svém rozhodnutí operoval s pojmy, že žalobcovo tvrzení se jeví jako vysoce nepravděpodobné, aniž by toto tvrzení vyvracel nějakým důkazem. Žalobce netvrdil, že neměl možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí během řízení. Tuto možnost má však automaticky. Nicméně o skutečnosti, že městský úřad ukončil shromažďování podkladů pro rozhodnutí a další důkazy nehodlal provádět, kdy měl žalobce poslední šanci činit návrhy, ho nijak nevyrozuměl. Městský úřad např. v rozhodnutí použil úvahu, že pokud na fotografiích z místa kontroly nejsou vidět kabely k zadnímu světlu, toto chybělo již předtím a žalobce neměl možnost vysvětlit, že pod sedlem motocyklu se nachází svorkovnice, z které se vytrhly, což v odvolání dokládal fotografií.

9. V **odvolání** žalobce namítal, že v jeho případě byla určena sankce bez posouzení všech zákonných aspektů a z rozhodnutí městského úřadu není zřejmé, k čemu při určování sankce přihlížel, co je samotné obvinění, a co přitěžující či polehčující okolnost. Žalovaný k tomu poskytl pouze obecné a nijak nekonkretizované tvrzení v rozhodnutí o odvolání, že městský úřad hodnotil věc v souladu se zásadou materiální pravdy s odkazem na § 3 a § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
10. Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** odkázal na spisový materiál, ze kterého vyplývá, že žalobní námitky jsou zcela totožné s námitkami odvolacími. S těmi se žalovaný ve svém rozhodnutí podrobně vypořádal a na svých závěrech tam vyslovených nadále setrval. Žalobní námitky jednoznačně vyvrátil spisový materiál správních orgánů obou stupňů a vyplynulo z něj, že městský úřad postupoval v souladu s § 3 správního řádu a § 2 správního řádu, a to při zachování všech procesních práv žalobce.
11. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 11. 5. 2017 – s přihlédnutím ke specifikům daného řízení, popsaným v další části rozsudku.
12. Ze **správního spisu** soud ve vztahu k souzené věci zjistil z oznámení přestupku ze dne 21. 11. 2016 spáchání přestupků tak, jak je uvedeno v úvodní části odůvodnění tohoto rozsudku. Ručně psané oznámení žalobce podepsal, avšak nevyjádřil se do něj.
13. Podle úředního záznamu Policie ČR ze dne 14. 11. 2016 byl popis skutků totožný. Žalobce byl ztotožněn pomocí mobilních aplikací a dle fotografie v lustračním portále. Všechna zjištění byla zadokumentována a byla součástí správního spisu na fotografiích.

14. Při ústním jednání dne 23. 1. 2017 žalobce mimo jiné vypověděl, že před zastavením policejní hlídkou na parkovací ploše při otáčení s motorkou upadl na levý bok. Při tomto pádu mu vypadla registrační značka z plastového držáku, který se vylomil. Protože nešla z důvodu poškození držáku upevnit na motorku, tak si ji přidělal na batoh. Když žalobce odjížděl z parkoviště od vlakového nádraží v Postřelmově, pod blatníkem motocyklu byl držák, na kterém bylo zadní osvětlení, a toto bylo v době, kdy z tohoto místa odjížděl funkční, tedy svítilo a byla zde i odrazka červené barvy. V době kontroly však již držák se světlem na motocyklu chyběl. Žalobce nevěděl, kde mu upadlo zadní světlo, už ho nedohledal. S odpadnutou registrační značkou chtěl dojet nouzově domů, a proto ji upevnil na batoh tak, aby byla čitelná pomocí plastových pásek, které provlékl otvory pro šroubky tak, aby byla dobře čitelná a písmena a číslice nic nezakrývalo. Na motocyklu měl žalobce v době odjezdu z místa trvalého pobytu levé vnější zrcátko, které se poškodilo při pádu v obci Postřelmov. Proto ho oddělal a dal do batohu. K zadní pneumatice žalobce uvedl, že dle jeho názoru hloubka vzorku po celém obvodu a ploše byla minimálně 1,6 mm, kdy to měřil posuvným měřítkem nedlouho před kontrolou, asi týden, a poté i po kontrole v místě trvalého pobytu. Žalobce motorku odvezl z místa kontroly dodávkou, kterou vlastní kamarád. Žalobce si byl vědom toho, že u sebe neměl žádné doklady předepsané pro řízení motorového vozidla. Žalobce souhlasil, že motocykl nebyl v optimálním technickém stavu, nebyla na něm registrační značka, kterou však viditelně umístil na batoh. Toho, že mu upadlo zadní osvětlení, si nevšimnul až do doby kontroly. Žalobce uznal, že na motocyklu neměl pravé zpětné zrcátko, levé poškodil a pokračoval bez něho v jízdě, kdy se jednalo o nouzové dojetí, měl to jenom kousek domů, přes dvě vesnice. V době kontroly, tedy na jejím začátku bylo ještě šero, ke konci kontroly již byla tma.
15. Svědkyně nstržm. R. Š. za přítomnosti žalobce vypověděla mimo jiné, že žalobce registrovala, jak jede na motocyklu, při hlídce projel kolem nich. Motocykl nebyl v zadní části osvětlen žádným osvětlením, a proto se s kolegou rozhodli motocykl zkontrolovat. Kolega se se služebním vozidlem rozjel za ním, motocykl se jim však na počátku obce Sudkov ztratil z dohledu. Policisté pokračovali v jízdě ve směru k obci Kolšov, kdy po příjezdu do obce zaregistrovali motocykl, který jel po zadní cestě ve směru jízdy od obce Sudkov. Motocyklu vyjeli naproti a zastavili ho pomocí majáku a nápisu STOP na služebním vozidle. Místo, kde motocykl policistka poprvé spatřila, zakreslila do mapky stejně jako místo zastavení a směr jízdy služebního vozidla a motocyklu v obci Kolšov. V průběhu kontroly na motocyklu policisté zjistili závady v technickém stavu, na motocyklu zcela chybělo zadní osvětlení, registrační značka byla upevněna na batohu, který měl žalobce na zádech, plastovými páskami. Registrační značku v době, kdy motocykl projel kolem nich, svědkyně vůbec neregistrovala, a to ani později, a to, že je umístěna na batohu zjistila až v průběhu kontroly. Svědkyně odkázala na fotodokumentaci zjištěného technického stavu motocyklu pořízenou v průběhu kontroly. K viditelnosti v době zjištění přestupku uvedla, že žalobce jel na motocyklu v době, kdy se již skoro úplně setmělo. Motocykl byl zezadu těžko rozpoznatelný, když na něm nesvítilo žádné zadní osvětlení a domnívá se, že na něm nebyla ani zadní odrazka. To byl jeden z důvodů, proč ztratili motocykl z dohledu. Registrační značka umístěná na batohu byla čistá, tedy čitelná, a k tomu, zda a do jaké míry byla za jízdy viditelná, se nemohla blíže vyjádřit z důvodů, které již uvedla. Podle jejího názoru zadní osvětlení a registrační značka na motocyklu chyběly delší dobu, žalobce na místě kontroly uváděl, že toto vybavení mu upadlo někde při jízdě, kde se byl projet.

16. Svědek pprap. V. L. ve své výpovědi uvedl, že kolem jejich hlídky projel motocykl, na kterém nesvítilo žádné zadní osvětlení. Proto se za ním rozjeli služebním vozidlem. Avšak motocykl se jim ztratil z dohledu hned na počátku obce Sudkov. Svědek na křižovatce odbočil vpravo ve směru jízdy k obci Kolšov a Lesnice a při jízdě po této silnici zaregistroval, že po zadní cestě ve směru od obce Sudkov k obci Kolšov jede nějaké osvětlené vozidlo, kdy se domníval, že jde o motocykl, který projel kolem nich. Proto odbočil vlevo k obci Kolšov, kde chtěl vozidlu nadjet. Toto vozidlo - tedy motocykl - bylo zastaveno při vjíždění na hlavní pozemní komunikaci. Zde byl řidič motocyklu následně i kontrolován. V průběhu kontroly svědek zjistil, že na motocyklu chybí i zadní registrační značka, kdy tabulka registrační značky byla páskami upevněna na batohu, který měl žalobce na zádech. Přitom svědek zjistil, že na motocyklu mimo jiné vzadu chybí držák registrační značky a kompletní zadní osvětlení a že na motocyklu dále chybí směrová světla a zpětná zrcátka. Na místě byla pořízena fotodokumentace zjištěných závad. Žalobce v průběhu kontroly uváděl, že tabulka registrační značky mu upadla někde na Račici, kde jezdil, pak ji pomocí pásek upevnil na batoh, kdy upínací pásky mu měl dát nějaký kamarád. I k zadnímu osvětlení uvedl, že i toto mu upadlo, že ho má v batohu, ale neukázal ho, tedy zadní světlo svědek v průběhu kontroly neviděl. Kabeláž vedoucí k zadnímu světlu měla být dle vyjádření žalobce pod sedlem, to rovněž neviděl, stejně jako kabeláž vedoucí ke směrovým světlům. Z toho svědek dovodil, že zadní světlo a rovněž směrová světla chyběla na motocyklu již delší dobu a že tedy neupadla v den kontroly. Na zbytku držáku, který byl upevněn na zadním blatníku, se nacházela koroze a nejednalo se o čerstvý lom. V době, kdy motocykl projel kolem nich, již byla tma a motocykl ztratili z dohledu právě i proto, že nebyl vzadu nijak osvětlen a zda tam byla nějaká zadní odrazka, to si nepamatoval. K dotazu městského úřadu, jestli se domnívá, že motocykl měl v průběhu jízdy a následné kontroly takové závady v technickém stavu, které znemožňovaly jeho identifikaci a bezprostředně ohrožovaly bezpečnost silničního provozu a pokud ano, v čem toto ohrožení spočívalo, svědek odpověděl, že k tomu, zda byla registrační značka umístěna na batohu zezadu dobře čitelná, a to v době jízdy motocyklu, se nemohl dost dobře vyjádřit, neboť nestačil motocykl zezadu osvětlit v době, kdy se rozjel za ním a poté již motocykl k nim přijížděl zepředu. Vzhledem k chybějícímu zadnímu osvětlení a směrovým světlům, zvláště při jízdě za snížené viditelnosti, tedy za tmy, měl svědek za to, že tyto závady jsou závažné a ohrožující bezpečnost silničního provozu, neboť motocykl je zezadu možno těžko rozpoznat a bylo možno ho lehce přehlédnout a ukazování rukou za snížené viditelnosti je také těžko rozeznatelné. K dotazu žalobce, zda se může svědek vyjádřit, v jakém místě ho ztratili z dohledu a definovat ho, svědek uvedl, že to bylo někde před křižovatkou na počátku obce Sudkov a toto místo označil v mapce pod č. 3. K otázce žalobce, zda se může vyjádřit k tomu, zda čas 17.20 h byl časem zastavení nebo čas průjezdu kolem stanoviště, jaká doba uplynula od toho, co žalobce kolem hlídky projel do doby zastavení, svědek odpověděl, že 17.20 h je čas, kdy byl žalobce zastaven a kontrolován a doba, která uplynula od doby průjezdu kolem stanoviště do doby kontroly, byla určitě do pěti minut. K otázce žalobce, jakým způsobem byl kontrolován vzorek zadní pneumatiky, svědek odpověděl, že pouze vizuálně, vzorek byl viditelný, rozhodně však byl opotřeбенý po celém obvodu pod stanovenou mez. K otázce žalobce, proč svědek nechtěl vidět zadní světlo, které měl mít dle svědkova vyjádření v batohu, svědek uvedl, že k tomu se nemůže vyjádřit, ví, že se na to neptal a nepožadoval jej ukázat. K dotazu městského úřadu, jaký je vztah svědka k žalobci, svědek uvedl, že ho v minulosti jednou (asi v roce 2014) kontroloval a jinak ho vůbec nezná.

17. Žalobce se k svědeckým výpovědím vyjádřil a uvedl, že svědek L. ve své výpovědi uvedl, že jeden z důvodů, proč se mu ztratil z dohledu, bylo to, že mu nesvítilo zadní světlo. K tomu žalobce uvedl, že to bylo proto, že dle místa označeného tímto svědkem č. 3 na mapce ho neviděl, protože byl za zatačkou a nemohl ho vidět, i kdyby zadní světlo měl. V době kontroly dle názoru žalobce se začínalo stmívat a nebyla ještě úplně snížená viditelnost a byly zřetelně vidět obrysy budov stromů i vozidel. K úplnému setmění podle meteogramu.cz došlo dne 11. 11. 2016 v obci Postřelmov v 18.04 h. To je tedy asi 45 až 50 minut od doby řízení motocyklu žalobcem. Proto se žalobce domníval, že ho policisté mohli vidět po celou dobu, než zajel za zatačku a jak sami uvedli, tedy i zadní část motocyklu. K vyjádření svědka L. o tom, že část držáku registrační značky na motocyklu byla zkorodovaná, žalobce uvedl, že držák registrační značky a zadního světla, včetně zadních směrových světel je kompletně plastový, rám motocyklu hliníkový, takže se na nich nemohla nacházet žádná koroze. Žalobce policistům na místě ukazoval, kam vedou pod sedlo dráty zadního světla, včetně drátů směrových světel. Sedadlo žalobce nemohl v době kontroly oddělat, neboť je přišroubováno a k tomu neměl klíč, jak uváděl v průběhu kontroly i při ústním jednání. Toho dne byl žalobce jezdit na Račici, registrační značka mu upadla u nádraží v Postřelmově, jak uvedl při ústním jednání a zde ji připevnil na batoh páskami, které vozí u sebe a nedal mu je žádný kamarád. Pan L. žalobce již v minulosti kontroloval a žalobce se domníval, že je proti němu zaujatý, na což usuzoval i z toho, že s ním celou věc odmítl na místě řešit v blokovém řízení i po vysvětlení žalobce, kdy byl toto ochoten takto řešit, jak to osobně navrhnul. Městský úřad provedl jako důkaz čtení listiny - print screenu z webových stránek www.meteogram.cz, kde provedl vyhledání východu a západu slunce spolu s dalšími fázemi ze dne 11. 11. 2016 v obci Postřelmov, což odpovídalo výsledku, který našel na těchto webových stránkách sám žalobce.
18. Městský úřad v **rozhodnutí o přestupku ze dne 13. 2. 2017** popsal průběh řízení a provedené důkazy a uzavřel, že nemá žádné pochybnosti o tom, že žalobce řídil na pozemních komunikacích mezi obcemi Postřelmov a Kolšov vozidlo, tedy motocykl, na kterém nebyla umístěna tabulka registrační značky. Tu měl žalobce za jízdy upevněnou na batohu, který měl na zádech. Na základě provedení dokazování městský úřad neměl pochybnost o tom, že toto motorové vozidlo bylo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožovalo ostatní účastníky silničního provozu na pozemních komunikacích, a to vzhledem k tomu, že na motocyklu za snížené viditelnosti nesvítilo, resp. zcela chybělo zadní osvětlení, tedy, jak zadní obrysové světlo, tak i brzdové světlo, včetně zadního odrazového skla. Na stránkách www.meteogram.cz a z print screenu těchto stránek založeného ve spise městský úřad zjistil, že dne 11. 11. 2016 slunce v obci Postřelmov zapadlo v 16.13 h, pak nastal tzv. občanský večerní soumrak, který skončil v 16.48 h, následoval nautický večerní soumrak, který skončil 17.27 h a poté astronomický večerní soumrak, který skončil v 18.04 h, kdy nastává astronomická noc a je tedy již úplná tma. Vzhledem k tomu, že žalobce byl v obci Kolšov zastaven a kontrolován v 17.20 h, tedy asi 7 minut před koncem nautického večerního soumraku, městský úřad konstatoval, že v této době byly již světelné podmínky špatné, jsou již na obloze vidět první hvězdy, horizont je v této době ještě zřetelně rozeznatelný a lze rozeznat pouze obrysy předmětů. V této době tedy lze již jednoznačně spatřovat světelné podmínky za takové, kdy je snížena viditelnost a v této době tedy je třeba mít na vozidlech rozsvíceno stanovené osvětlení, tedy obrysová, potkávací nebo dálková světla. Bezprostřední ohrožení ostatních účastníků silničního provozu však městský úřad spatřoval především v tom, že vzhledem k chybějícímu brzdovému světlu by

ostatní řidiči jedoucí za tímto motocyklem nemohli včas registrovat změnu rychlosti jízdy před sebou jedoucím vozidlem, a to zejména v případě intenzivního nebo prudkého brzdění, tedy toto by jim nemohlo být brzdovými světly vůbec signalizováno a hrozil by pak jako následek střet s tímto motocyklem, kdy by tento náhle a neočekávaně snížil rychlost jízdy. Stejně tak na motocyklu chybějící směrová světla lze za daných světelných podmínek hodnotit jako závadu bezprostředně ohrožující ostatní účastníky silničního provozu, neboť v případě změny směru jízdy motocyklu tuto nemohl směrovými světly žalobce avizovat tak, aby tomu mohli ostatní řidiči a účastníci silničního provozu včas a v dostatečné míře přizpůsobit své jednání a předcházet tak vzniku kolizních situací. Městský úřad konstatoval, že všechny zjištěné závady v technickém stavu byly na místě kontroly fotograficky zadokumentovány a odkázal na fotografie vytištěné ve spise a uložené na přiloženém datovém nosiči. Městský úřad neměl dle svých slov žádných pochybností o tom, že motocykl v době kontroly vykazoval policisty zjištěné závady v technickém stavu. I další zjištěné závady na motocyklu (chybějící levé a pravé zpětné zrcátko, ojetá zadní pneumatika pod stanovenou mez) lze hodnotit jako závažné, byť tyto samostatně dle názoru městského úřadu nejsou za daných povětrnostních a světelných podmínek závadami bezprostředně ohrožujícími bezpečnost ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích; avšak v komplexu s ostatními zjištěnými závadami i tyto mohly za určitých okolností toto ohrožení způsobit, zejména když žalobce nemohl při jízdě sledovat situaci za sebou, aniž by musel otáčet dozadu hlavu. K obhajobě žalobce městský úřad uvedl, že z pořízené fotodokumentace zadní pneumatiky, a to zejména prvního snímku na listu č. 7 a snímku č. 172905 uloženém na přiloženém CD, je zřetelné, že po celé šířce běhounů nejsou ani patrné všechny hlavní dezénové drážky a to konkrétně v jeho středu, kde na některých příčných dezénových drážkách zjevně chybí jejich střední část. Proto jeho tvrzení, že hloubka vzorku byla minimálně 1,6 mm asi týden před kontrolou i po kontrole, je nepodložené a liché.

19. Městskému úřadu se jako vysoce nepravděpodobné jeví tvrzení žalobce, že registrační značka mu upadla u nádraží v obci Postřelmov, tedy těsně před kontrolou, spolu s levým vnějším zrcátkem, kde s motocyklem spadl při otáčení se a v době, kdy z tohoto místa odjížděl, bylo na motorce funkční brzdové a obrysové světlo spolu s odrazovým sklem. Z pořízené fotodokumentace je zřejmé, že došlo k ulomení celé zadní plastové části vedoucí pod zadním blatníkem, jehož součástí je i zadní obrysové a brzdové světlo, držák tabulky registrační značky a také zadní směrová světla. Tento díl na motocyklu zcela chyběl, a jelikož na motocyklu chyběla i přední směrová světla, která mají být upevněna pod řídítka, lze jednoznačně dovozovat, že i zadní směrová světla chyběla na motocyklu delší dobu. Pokud by dle vyjádření žalobce došlo k ulomení této zadní části až po jeho odjezdu z parkoviště u vlakového nádraží, tak k tomuto upadnutí by muselo logicky dojít v krátkém úseku silnice, a to od vlakového nádraží v obci Postřelmov k místu, kde se nacházela hlídka policie mezi obcemi Postřelmov a Sudkov, a kde již hlídka zjistila, že na motocyklu nesvítí zadní osvětlení a toto zjištění bylo také důvodem následné kontroly motocyklu v obci Kolšov. Přesto žalobce nevynaložil jakékoliv úsilí k tomu, aby chybějící zadní plastovou část motocyklu se zadním a směrovými světly našel, z čehož lze dovozovat, že tento díl na motocyklu chyběl delší dobu.
20. Městskému úřadu se rovněž nejevilo pravděpodobné, že žalobce u sebe vozil plastové upínací pásky, kterými byla tabulka registrační značky upevněna na batohu, když u sebe neměl ani klíč potřebný k demontáži sedla, pod kterým se zpravidla nachází i úložný prostor pro předepsanou povinnou výbavu. Kde a kdy skutečně k ulomení zadního

plastového dílu motocyklu s výše uvedenými světly a registrační značkou došlo, nelze objektivně zjistit. Městský úřad měl však za to, že tento díl na motocyklu chyběl vzhledem k výše uvedenému delší dobu, neboť kdyby k tomu došlo za okolností, které uvedl žalobce, tak by nepochybně na motocyklu byla umístěna přední směrová světla. Z fotodokumentace je však zřejmé, že na něm tato směrová světla také nebyla a nebyly na něm v době kontroly namontovány ani držáky těchto směrových světel. Tomu nasvědčuje i skutečnost, že na motocyklu chyběla i kabeláž vedoucí ke všem výše uvedeným světelným zdrojům a je tak zřejmé, že tyto světelné zdroje byly poškozeny nebo odstraněny dříve, tedy se na motocyklu nenacházely delší dobu.

21. K argumentu žalobce, že policista L. ztratil jeho motocykl z dohledu, protože byl v té době za zatačkou a nemohl jej vidět ani v případě, že by měl zadní světlo, městský úřad konstatoval, že toto jeho vyjádření nezpochybňuje, neboť na začátku obce Sudkov jsou dvě zatačky. Pokud se žalobce v době, kdy se za ním služební vozidlo rozjelo, nacházel za těmito zatačkami, je logické, že jej hlídka ztratila z dohledu. Současně je však logické i to, že i skutečnost, že na motocyklu za daných světelných podmínek chybělo zadní osvětlení, stěžovalo jeho viditelnost i na přímém úseku silnice, tedy tento byl nepochybně vidět hůře než v případě, kdy by byl motocykl vzadu stanoveným způsobem osvětlen.
22. Pokud se svědek L. vyjádřil ke korozi na ulomené části držáku nepřesně, jak uvedl žalobce, tedy že tam žádná koroze být nemohla, neboť celý držák registrační značky zadního světla, včetně směrových světel je kompletně plastový, tak toto je patrné i z pořízené fotodokumentace, zejména ze třetího snímku fotodokumentace na listu č. 7 a na snímku č. 172856. Z těchto snímků je patrné, že na motocyklu chyběla podstatná část černého plastového podběhu zadního blatníku, jehož součástí je v zadní části i zadní obrysové a brzdové světlo, zadní směrová světla a držák tabulky registrační značky. Na prvním a třetím snímku fotodokumentace listu č. 6, na třetím snímku listu č. 7 a prvním snímku listu č. 8 je také patrné, že zadní část vnějšího blatníku oranžové barvy je odřená, resp. obroušená, kdy toto poškození mohlo nepochybně vzniknout při jízdě na zadním kole motocyklu.
23. Z toho tedy vyplývá, že i k ulomení vnitřní části blatníku spolu s výše uvedenými světelnými zdroji došlo při této činnosti. Podle městského úřadu obhajoba žalobce je účelová a ve skutečnosti užíval motocykl v daném stavu a na místě kontroly zjištěném technickém stavu delší dobu, čemuž nasvědčuje i jeho směr jízdy v době, kdy projel kolem hlídky policie do doby jeho zastavení, jak to ve své výpovědi popsali svědci. Z tohoto je zřejmé, že žalobce se chtěl vyhnout kontrole, když do místa pobytu, tedy do obce B., nejel po hlavních pozemních komunikacích, ale přes boční a místní účelové komunikace. Proto se ani nemohlo jednat o žádné nouzové dojetí, jak tvrdil žalobce.
24. K námitce zaujatosti policisty L., na kterou usuzoval žalobce z toho, že s ním celou věc odmítl řešit v blokovém řízení i po jeho vysvětlení, kdy toto žalobce osobně navrhnul, městský úřad uvedl, že toto je zcela neopodstatněné, neboť přestupky zjištěné na místě kontroly policistou nelze ze zákona ani projednat v blokovém řízení. O tom, že žalobce hlídce Policie ČR nepředložil žádné doklady předepsané pro řízení a provoz motorového vozidla, městský úřad neměl žádné pochybnosti, neboť to uvedl žalobce i svědci.
25. Městský úřad citoval § 5 odst. 1 písm. a), § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu, § 37 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, § 16 odst. 1 písm. b) zákona o pojištění odpovědnosti a § 17 odst. 1 téhož zákona. Městský úřad

projednával všechny přestupky ve společném řízení a sankci uložil za nejpřísněji postižitelný přestupek podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 a 3 zákona o silničním provozu.

26. V neprospěch žalobce městský úřad přihlédl zejména k tomu, že žalobce užil k jízdě a řídil na pozemních komunikacích vlastní motocykl, který vykazoval vícero závad v technickém stavu, jak byly uvedeny výše, včetně předepsaného osvětlení a toto vozidlo řídil již v době, kdy byla podstatným způsobem snížena viditelnost, tedy na konci nautického večerního soumraku, jak vyplynulo z doby kontroly a zjištěné doby západu slunce a fází soumraku, navíc bez funkčního brzdového světla, kterým je ostatním účastníkům silničního provozu, a to zejména vozidlům jedoucím za ním, zřetelně avizováno brzdění před ním jedoucího vozidla, tedy zpomalení tohoto vozidla tak, aby na tuto skutečnost mohli včas a adekvátně reagovat. Zejména v tomto městský úřad spatřoval bezprostřední ohrožení ostatních účastníků silničního provozu, kdy však k tomuto mohlo dojít i v souvislosti s ostatními zjištěnými technickými závadami na vozidle. To vykazovalo i další závažné technické závady, které bránily bezpečnému ovládání řízení předmětného motocyklu, zejména signalizaci o změně směru jízdy a výhledu vzad, aniž by bylo nutné otáčet hlavu. Vzhledem k tomu, že z motocyklu byly demontovány i přední ukazatel směru jízdy a pravé zpětné zrcátko a také k výše popsanému stavu zadního blatníku se nejednalo o závady, které by se vyskytly během běžné jízdy na veřejně přístupných pozemních komunikacích, ale spíše při jízdě v těžším terénu, resp. že některé příslušenství bylo z motocyklu i z tohoto důvodu demontováno nebo po jeho poškození již nebylo na motocykl zpět namontováno, včetně držáku tabulky registrační značky, kterou měl žalobce upevněnou pouze na batohu, čímž byla přinejmenším ztížena identifikace vozidla. Tato nebyla za snížené viditelnosti osvětlena. Městský úřad neuvěřil obhajobě žalobce, že mu upadla těsně před kontrolou a že se jednalo o nouzové dojetí. Naopak měl za to, že nebylo možno ji na motocykl umístit již delší dobu, vzhledem k výše popsanému stavu zadního blatníku a jeho součástí. Podle městského úřadu motocykl byl již v nevyhovujícím technickém stavu v době, kdy žalobce s ním odjel z místa svého trvalého pobytu a jeho jednání proto hodnotil jako vědomou nedbalost, neboť nepochybně věděl o tom, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí.
27. K osobě žalobce městský úřad na základě pořízeného výpisu z jeho evidenční karty řidiče uvedl, že z jeho strany se nejedná o ojedinělé porušení zákona o silničním provozu, neboť žalobce má v kartě řidiče od roku 2014 do roku 2015 evidováno celkem pět záznamů. Ve třech případech se jednalo o přestupky související s řízením motorového vozidla, které nesplňovalo technické podmínky. V jednom případě za to byla žalobci uložena i sankce zákazu činnosti - řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Dále se jednalo o přestupek, kdy se žalobce neřídil pokynem dopravní značky a také pro spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí mu byl Okresním soudem v Šumperku mimo jiné uložen trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Z toho je patrné, že doposud uložené tresty a sankce nesplnily výchovný účinek. V prospěch žalobce městský úřad přihlédl pouze ke skutečnosti, že veškerá porušení pravidel silničního provozu a zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích byla zjištěna pouze v průběhu běžné silniční kontroly a jednání žalobce v souvislosti s nepředložením dokladů předepsaných pro řízení a provoz motorového vozidla hodnotil pouze jako nevědomou nedbalost.

28. Městský úřad uzavřel, že vzhledem k výše uvedeným skutečnostem uložil žalobci za jeden z nejprísneji postižitelných přestupků pokutu nedaleko spodní hranice zákonné sazby a sankci zákazu řízení motorových vozidel těsně pod polovinou zákonné sazby, které považoval za adekvátní a současně dostačující ke splnění výchovného účinku, který je tímto sledován.
29. Odvolací námitky byly shodné s žalobními. K odvolání žalobce připojil fotografii odmontovaného sedadla motocyklu, avšak neučinil žádný návrh na dokazování.
30. Žalovaný v **rozhodnutí o odvolání** neshledal tyto námitky jako důvodné. Podle žalovaného nepochybnou zůstala skutečnost, že motocykl neodpovídal technickým podmínkám provozu na pozemních komunikacích. Způsob umístění registrační značky neodpovídal požadavkům na její čitelnost, chyběla zpětná zrcátka a směrová světla, chybělo zadní obrysové světlo s brzdovým světlem a osvětlení registrační značky, zadní pneumatiky byly opotřebovány pod stanovenou mez. Tyto zjištěné technické závady byly dostatečně prokázány.
31. Otázkou bylo, zda za daných skutkových okolností byl naplněn požadavek „bezprostředního ohrožení ostatních účastníků silničního provozu na pozemních komunikacích“, který je vyžadován ustanovením § 125c odst. 1 písm. a) bodu 3 zákona o silničním provozu. Ze zjištěných okolností vyplynulo, že žalobce byl zaznamenán hlídkou Policie ČR v podvečerní době (šeru) při jízdě po místní komunikaci na motocyklu bez zadního osvětlení, tedy bez zadního obrysového světla a brzdového světla, které na motocyklu zcela chybělo. Pokud žalobce v tomto směru namítal, že v té době byl dostatečně vidět, a že na komunikaci nedošlo k přímému ohrožení ostatních účastníků silničního provozu, pak zajisté tato okolnost přímo nedopadá na posouzení odpovědnosti za přestupek kladený žalobci za vinu. Uvedené by přicházelo v úvahu jako okolnost polehčující, která by mohla mít vliv na posouzení závažnosti onoho protiprávního stavu. V tomto ohledu je třeba poukázat na skutečnost, že zjištěná závada spadá do kategorie závad na vozidle ohrožující bezpečnost provozu na pozemních komunikacích [(§ 40 odst. 1 a 2 písm. a) bod 1 vyhlášky č. 341/2014 Sb.)]. V takovém případě je povinností řidiče, aby takovou závadu odstranil na místě, nemůže-li tak učinit, smí v jízdě pokračovat přiměřenou rychlostí jen do nejbližšího místa, kde lze závadu odstranit; přitom musí učinit takové opatření, aby během jízdy nebyla ohrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích [(§ 5 odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu)]. Tento požadavek v hodnoceném případě však zjevně naplněn nebyl. Jak vyplynulo ze svědeckých výpovědí zasahujících policistů a fotodokumentace, držák na registrační značku a světlo na motocyklu zcela chyběly. Obhajoba žalobce a tvrzení o pádu motocyklu před kontrolou nenachází oporu v provedených důkazech. Stejně nepřesvědčivě vyznívá tvrzení žalobce o tom, že před kontrolou mu během jízdy měl upadnout onen držák i se světlem. Nelze přehlédnout i fakt doložený samotným žalobcem, že motocykl užívá jako terénní pro aktivní závody, což by odpovídalo i zjištěnému technickému stavu. Tvrzení žalobce, že pod sedlovkou motocyklu je kabeláž elektronické instalace, sama o sobě nic neprokazuje. Z uvedeného lze usoudit, že žalobce motocykl užil k jízdě právě ve stavu zjištěném na místě kontroly.
32. Dále žalovaný poukázal na specifikaci technické závady spočívající v chybějícím zadním osvětlení brzdového světla. Při hodnocení této závady podpůrně vycházel i ze seznamu kontrolních úkonů pro kontrolu a hodnocení technického stavu vozidla při technické prohlídce, při které se jednotlivé stupně závad označují jako „A“- lehká závada, „B“- vážná

závada a „C“- nebezpečná závada. Dle této kategorizace v případě nesvítícího (žádného) brzdového světla se tato závada označuje jako „C“, tedy jako závada nebezpečná. V posuzovaném případě se nedá hovořit ani o tom, že brzdové světlo na motocyklu nesvítilo, když ho žalobce neměl vůbec nainstalováno (vyhláška Ministerstva dopravy č. 302/2001 Sb., o technických prohlídkách a měření emisí vozidel, ve znění pozdějších předpisů, Příloha č. 7, položka 4.3.1.1., ve vazbě na příručku pro stanice technické kontroly, Ministerstvo dopravy č. j. 4/2012-150-ORG3/1, Praha 2012, www.mdcz.cz). Žalovaný se ztotožnil se závěrem městského úřadu, který právě tuto závadu shledal jako bezprostředně ohrožující, a to právě s ohledem na možné reakce ostatních účastníků silničního provozu, kteří by nemohli včas reagovat na rychlost jízdy motocyklu bez této signalizace brzdových světel, zejména pak v případech jízdy za tímto motocyklem a jeho náhlého brzdění. V tomto směru je pak i irelevantní otázka klimatických podmínek a viditelnosti v době jízdy žalobce, když potřeba funkčnosti brzdového světla je nezbytná i za denního světla, o to více pak v době se sníženou viditelností, tedy v daném případě v šeru.

33. K neprokázání materiálního znaku přestupku žalovaný neshledal tuto námitku jako důvodnou. Obecně lze konstatovat, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňují v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušují či ohrožují určitý zájem společnosti. Projednávaný případ se ničím neodlišoval od běžně se vyskytujících případů, a proto bylo možné uplatnit výše uvedené obecné pravidlo. V případě přestupků spáchaných na úseku silničního provozu, spočívajících v porušování pravidel provozu na pozemních komunikacích, konkrétně pak v porušení povinnosti řidiče užít motorové vozidlo odpovídající technickým podmínkám v provozu na pozemních komunikacích, tak bezpochyby naplnilo základní skutkovou podstatu daného přestupku a samo o sobě porušilo společenský zájem na dodržování pravidel silničního provozu a na bezpečnosti tohoto provozu. Formálním znakem skutkové podstaty přestupku není ohrožení jiných účastníků silničního provozu. Stejně, tak pro naplnění materiálního znaku se nevyžaduje, aby jednáním přestupce byl skutečně ohrožen něčí život, zdraví či majetek. Postačuje, že jednáním došlo k ohrožení zájmu společnosti, nikoliv ohrožení konkrétních jednotlivců (§ 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Působení pravidel provozu na pozemních komunikacích má výrazně preventivní charakter. I samotná absence posouzení v napadeném rozhodnutí ho nečiní nezákonným či nesprávným.
34. K nesprávnému umístění tabulky registrační značky (v rozporu z § 32 odst. 1 a 2, § 33 odst. 2 vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel, ve znění pozdějších předpisů, a dále v rozporu s § 5 odst. 1, zákona o silničním provozu, žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o silničním provozu. Ze skutkových zjištění vyplynulo, že tabulka registrační značky nebyla na motocyklu řízeném žalobcem umístěna vůbec a byla upevněna pomocí plastových pásek na batohu, který měl žalobce při jízdě na zádech. Tento způsob upevnění jistě nesplňoval technické požadavky uvedené v citovaných právních normách a konstrukčnímu řešení motocyklu. Tímto způsobem byla nepochybně ztížena identifikace motocyklu, kdy, jak sami policisté vypověděli, registrační značku na motocyklu zaznamenali až při vlastní kontrole. Uvedené bylo o to více ztíženo, že v inkriminované době se již šerilo, a tak byla viditelnost snížena. Jak vypověděli policisté, důvodem kontroly motocyklu bylo prvotní zjištění, že nebyl v zadní části osvětlen. Polemika žalobce o tom, zda v době, kdy byl zaznamenán policií, se jednalo o nautický večerní soumrak či astronomický večerní soumrak, nenacházelo uplatnění, když

viditelnost byla objektivizována svědeckými výpověďmi policistů, kteří se v daném čase a místě nacházeli a svá pozorování právě zaměřili na projíždějící motocykl řízený žalobcem. Taktéž dle svědeckých výpovědí policistů držák na registrační značku a světlo na motocyklu chyběly. V tomto ohledu nenachází oporu v provedeném dokazování ani obhajoba žalobce o pádu jeho motocyklu před vlastní kontrolou, kdy mu měla při pádu na vozovku vypadnout tabulka registrační značky z plastového držáku a tak si značku přidělal na batoh. Stejně nevěrohodně působí i tvrzení žalobce, že před kontrolou mu během jízdy měl upadnout držák i se světlem. Z uvedených důvodů se žalovaný ztotožnil se závěry městského úřadu.

35. Ke zjištění stavu zadní pneumatiky motocyklu žalovaný uvedl, že oba policisté vypověděli, že pneumatika byla viditelně sjetá tak, že neodpovídala technickým požadavkům. Pokud rozsah opotřebení je zjevný již pouhým okem a je vidět, že dezénové drážky nejsou na pneumatice vůbec či jen částečně, pak takový stav není třeba prokazovat stanoveným měřidlem. V daném případě pak byl tento stav doložen pořízenou fotodokumentací s detailním zachycením zjevného opotřebení, což je samo o sobě dostatečně vypovídající. Se zjištěním skutkového stavu, tak jak byl proveden, se žalovaný ztotožnil a uvedl, že provedené důkazy byly pro jeho zjištění zcela dostačující a nebylo třeba dalšího dokazování.
36. Pokud žalobce v odvolání uvedl pouze obecně, že byla porušena zásada materiální pravdy a namítl, že městský úřad pouze vyslechl svědky, ale již neprováděl další důkazy, není zřejmé, co by mělo být těmito dalšími důkazy osvědčeno. Dále žalobce citoval v odvolání porušení zákonných ustanovení, kde však pouze citoval jejich obsah. Takové námitky byly pro žalovaného nepřezkoumatelné.
37. K námitce, že žalobci nebyla dána před vydáním rozhodnutí možnost seznámit se s podklady pro jeho vydání, žalovaný uvedl, že ze správního spisu vyplynulo, že ústní jednání se konalo dne 23. 1. 2017 a další 13. 2. 2017, ke kterým se žalobce dostavil a byl u nich přítomen. Po skončení ústního jednání dne 13. 2. 2017, u kterého bylo provedeno dokazování, a byli vyslechnuti svědci, byl žalobce seznámen s podklady pro rozhodnutí, o čemž byl vyhotoven protokol. Další dokazování městský úřad neprováděl a rozhodl ve věci rozhodnutím, proti kterému žalobce podal odvolání. Proto je lichá námitka žalobce, že byl krácen na svých právech, když mu bylo odepřeno právo seznámit se s podklady rozhodnutí. Žalobce měl možnost svá procesní práva uplatnit u obou ústních jednání, což mu bylo umožněno. Městský úřad neměl podle správního řádu povinnost, když už neshromažďoval žádné další podklady pro rozhodnutí, dále žalobce s podklady seznamovat.
38. Určení druhu sankcí a jejich výměry shledal žalovaný jako zákonné a odůvodnění jejich uložení jako dostatečné. Sankce byly přiměřené závažnosti posuzovaného deliktního jednání.
39. Žalovaný dospěl k závěru, že městský úřad dodržel zásadu materiální pravdy, postup byl v souladu s § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu, byla dodržena zásada vyšetřovací i procesní ekonomie. Žalovaný nezjistil takové důvodné pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu, jednotlivá skutková zjištění nevykazovala rozpory a spolu s ostatními zjištěními přisvědčila k závěru, k němuž dospěl městský úřad ve svém rozhodnutí.

40. Soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili svůj výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
41. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
42. K zániku odpovědnosti za přestupky podle § 20 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o přestupcích“), nedošlo, neboť přestupky byly spáchány dne 11. 11. 2016 a napadené rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 17. 5. 2017.
43. Dále soud konstatuje, že skutkové podstaty všech přestupků podle účinné právní úpravy existují i ke dni vydání rozsudku, a to včetně shodné právní úpravy sankcí, proto posuzoval soud souzenou věc podle hmotněprávní úpravy účinné v době spáchání přestupku v souladu s § 7 odst. 1 zákona o přestupcích. Všechna znění dále citovaných právních předpisů byla účinná ke dni spáchání přestupků.
44. Soud neshledal jako důvodnou námitku, že žalobce nenaplnil skutkovou podstatu přestupků, jejichž spácháním byl uznán vinným.
45. První přestupek, kterého se žalobce měl dopustit, byl přestupek podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu, podle kterého *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, na němž v rozporu s jiným právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky (dále jen "registrační značka") nebo je umístěna tabulka registrační značky, která nebyla vozidlu přidělena.*
46. Podle § 38 odst. 1 zákona o podmínkách provozu vozidel *provozovatel silničního vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, na němž není umístěna tabulka s registrační značkou, přidělenou k tomuto vozidlu obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo příslušným orgánem jiného státu, způsobem umožňujícím identifikaci vozidla.*
47. Podle § 38 odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel *prováděcí právní předpis stanoví způsob umístění tabulky s registrační značkou na vozidlo.*
48. Podle § 32 odst. 1 vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel, ve znění vyhlášky č. 399/2015 Sb., *tabulka s registrační značkou se umístí tak, aby byla na místě určeném konstrukčním řešením silničního vozidla a při běžném provozu na pozemních komunikacích nedošlo k její ztrátě.*
49. Podle § 32 odst. 2 téže vyhlášky *tabulka s registrační značkou se tvarově upravuje pouze podle místa, na kterém je umístěna tak, aby úpravou byla zachována její čitelnost. Tabulka s registrační značkou, s výjimkou registrační značky pro mopedy, má být v čistém stavu za nesnížené viditelnosti čitelná na vzdálenost nejméně 40 metrů.*
50. Soud se ztotožnil se skutkovými zjištěními a závěry správních orgánů obou stupňů. Ze svědeckých výpovědí policistů jednoznačně bylo zjištěno, že žalobce neměl registrační značku umístěnou na místě určeném konstrukčním řešením silničního vozidla. To žalobce ani nepopírá. Nouzové dojetí však žalobce neprokázal. Do oznámení přestupku na místě jeho zjištění se vůbec nevyjádřil. K tomuto svému tvrzení, které mohlo být případně okolností vylučující jeho odpovědnost za spáchání přestupku, nenavrhl žádný důkaz, žádnou hodnověrnou verzi nebo neuvedl žádnou skutečnost, ze které by vyplývala pochybnost o zjištění skutkového stavu a spáchání daného přestupku. Naopak, pochybnost vyvolává, že žalobce měl u sebe pásky, kterými mohl registrační značku

umístit na batoh. Dále vzbuzuje pochybnosti rozpor mezi tvrzením žalobce (bezprostředně po zjištění přestupku a zastavení žalobce policisty, dle svědecké výpovědi policisty V. L., kterou žalobce nerozporoval), že tabulka registrační značky upadla žalobci někde na Račici, kde jezdil, pásky mu dal kamarád. Přitom při jednání dne 23. 1. 2017 žalobce uvedl, že s motorkou upadl na parkovací ploše před zastavením policisty. Následnou svědeckou výpověď policisty nijak nerozporoval. Místo Pod Račicí u Zábřehu, kde je motokrosová dráha, je vzdáleno od Kolšova asi 10 km. Svědkyně R. Š. ve výpovědi uvedla, že žalobce na místě kontroly uvedl, že vybavení motocyklu (zadní osvětlení a registrační značka) mu upadly někde při jízdě, kde se byl projet.

51. Z uvedeného se podává, že žalobce měl k upadnutí registrační značky více různých vyjádření, která se neshodovala. Naopak, policisté zjištění učinili při výkonu svého povolání a nemají zásadně důvod, proč se vystavit postihu za křivou výpověď. Jejich výpovědi se navíc shodovaly s úředními záznamy a oznámeními přestupku sepsanými bezprostředně po zjištění přestupku.
52. K věrohodnosti vyjádření policistů soud odkazuje na to, že Nejvyšší správní soud zcela setrval k tomu judikuje, že zásadně se výpovědi policistů považují za věrohodné, pokud neexistuje konkrétní důvod k opačnému posouzení - srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012, č. j. 8 As 100/2011-70, podle kterého *pokud policisté mohou zjistit spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích (§ 22 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011) již na základě prostého kontrolního zjištění (např. nedostatky povinné výbavy), příp. přestupek obvykle nelze prokázat jinak (např. nedání znamení o změně směru jízdy odbočujícím automobilem), svědecké výpovědi policistů zpravidla postačí k prokázání těchto přestupků. Uvedené by neplatilo zejména v případě, že by v průběhu správního řízení vyšla najevo skutečnost, která by založila důvod pochybovat o jejich nestrannosti; v jiných případech Nejvyšší správní soud upozornil, že ne každý nestandardní postup či poklesek vůči profesionálním standardům výkonu policejního povolání zakládá pochybnosti o nepodjatosti policisty – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2013, č. j. 9 As 139/2012-30. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 As 22/2013-27, správní orgán rozhodně nevystačí s tím, že by bez bližšího zkoumání jednu či druhou „stranu“ označil za nevěrohodnou již z povahy věci. Dále srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2006, č. j. 6 As 47/2005-84, ze dne 22. 10. 2008, č. j. 1 As 64/2008-42, a ze dne 21. 9. 2011, č. j. 2 As 52/2011-47, stejně jako výše citovaný rozsudek č. j. 4 As 19/2007-114). Uvedené právní názory je vždy třeba aplikovat na konkrétně zjištěný skutkový stav v každé jednotlivé rozhodované věci.*
53. V souzené věci se soud ztotožňuje s hodnocením výpovědí a osob policistů tak, jak ji provedly správní orgány, neboť v kontextu zjištěného skutkového stavu nebylo ani možné dospět k jinému závěru, žádná relevantní pochybnost nebyla zjištěna.
54. Batoh není dle soudu místo určeném konstrukčním řešením silničního vozidla k umístění registrační značky, stěží zde může být značka osvětlena a je mimo legitimní očekávání ostatních účastníků silničního provozu hledat ji na takovém místě. Umístění registrační značky není samoučelné a má svůj význam pro registraci vozidla a jeho identifikaci zejména při nehodách, při páchání škod, trestných činů, správních deliktů atd.
55. Držiteli řídicího oprávnění - muselo být zřejmé, že nesmí užít k jízdě automobil, který není osazen tabulkami registračních značek. Takové vozidlo nesplňuje technické

podmínky k provozu na pozemních komunikacích. Povinnost umístit na vozidlo tabulku registrační značky je splněna tehdy, je-li na vozidle tabulka registrační značky umístěna řádně, tedy v takovém počtu a na takovém místě, které stanoví vyhláška o registraci vozidel.

56. Ustanovení § 3 až § 9 silničního zákona upravují podle důvodové zprávy povinnosti fyzických osob při jejich účasti v provozu na pozemních komunikacích. Ustanovení jsou uspořádána od obecné úpravy povinností platných pro všechny účastníky provozu na pozemních komunikacích k úpravě speciálních povinností platných pro některé skupiny účastníků provozu na pozemních komunikacích. Přes absenci definic některých použitých pojmů nelze učinit závěr, že by povinnosti stanoveny nebyly. Zvolená legislativní technika zaručuje flexibilitu zákonné úpravy a umožňuje její uplatnění za rozličných skutkových okolností. V posuzované věci je zřejmé, že úmyslem zákonodárce bylo v ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu obecně odkázat na všechny podmínky technického provedení vozidla, které jsou stanoveny zvláštním právním předpisem. To je důvodem použití obecného pojmu „technické podmínky“, který, byť zákon o silničním provozu nepodává jeho definici, je zároveň obecný i dostatečně jasný. Toto ustanovení nutně nepředpokládá užití stejné terminologie v právních předpisech, na které odkazuje. Zákon o podmínkách provozu vozidel ani vyhláška o registraci vozidel neobsahují komplexní úpravu technických podmínek vozidel. Proto je použití zastřešujícího pojmu v § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu opodstatněné a nepředstavuje tzv. mezeru v zákoně. Povinností řidiče je proto používat vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zákonem o podmínkách provozu vozidel včetně umístění tabulky registrační značky na své vozidlo, neboť se bezpochyby o technickou podmínku jedná.
57. Žalobce byl dále uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 3 zákona o silničním provozu, podle kterého *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, které je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích.*
58. Žalobci dle napadených rozhodnutí na motocyklu za podstatně snížené viditelnosti nesvítilo zadní obrysové světlo a brzdové světlo, resp. na motocyklu zcela chybělo, dále chyběla směrová světla a zpětná zrcátka, zadní pneumatika byla sjetá pod stanovenou mez a vozidlo tak bylo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožovalo ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích.
59. Uvedené skutečnosti byly prokázány svědeckými výpověďmi policistů, které se shodovaly se zjištěními zaznamenanými na místě kontroly zapsanými do oznámení přestupků, úředního záznamu a zaznamenaných na fotografiích pořízených policisty po zastavení žalobce. Pro skutková zjištění a z nich plynoucí závěry platí totéž, co bylo uvedeno výše. Tvzení o nouzovém dojetí žalobce neprokázal, nenavrhoval žádný důkaz k prokázání svých tvrzení ani nevnesl do zjištěného skutkového stavu žádnou důvodnou pochybnost. Naopak, tvrzení policistů, která se shodovala se stavem podle fotografií, jsou důvěryhodná a nebyla zpochybněna.
60. I o technickém stavu vozidla mimo nesprávně umístěnou registrační značku platí, co bylo uvedeno výše. Technické podmínky způsobilosti vozidla v silničním provozu stanovují

právní předpisy jednoznačně, v daném případě ani nebyl o nesplnění těchto povinností mezi účastníky řízení spor. Nouzové dojetí nebylo prokázáno. V otázce zjištění stavu opotřebení pneumatik se soud v daném případě shoduje se správními orgány obou stupňů, neboť opotřebení bylo (dle fotografií a zjištění svědků, kteří viděli pneumatiky zblízka, bezprostředně a nejsou úplnými laiky v této otázce) tak vysoké intenzity, že nebylo třeba přesného změření (v některých místech je pneumatika sjetá „do hladka“ není na ní zjevný žádný vzorek, fotografii neovlivňují odlesky, je pořízena napůl zboku a je dobře vypovídající).

61. O tom, že žalobce při kontrole neměl doklady potřebné pro řízení vozidla, nebylo sporu.
62. Neopodstatněná je námitka, že žalobce se nemohl vyjádřit k dokladům rozhodnutí. Jak již uvedl podrobně žalovaný a jak je citováno ze spisu výše, žalobce byl přítomen obou ústních jednání, která ve věci proběhla u městského úřadu, byl přítomen veškerému dokazování a mohl se k němu vyjádřit, což také činil. Žádné další podklady rozhodnutí městský úřad ani žalovaný neobstarávaly a proto se žalobce již neměl s čím seznamovat a k čemu vyjadřovat. Jeho práva tak nemohla v tomto směru být nijak dotčena.
63. Žalobce v žalobě namítal, že se žalovaný nevypořádal dostatečně s odvolací námitkou, že městský úřad nepřihlédl ke všem zákonným aspektům při ukládání sankce, není zřejmé, co je samotné obvinění a co polehčující a přitěžující okolnost.
64. Soud zjistil z odvolání, že žalobce namítal nutnost užití všech kritérií při ukládání sankce tak, jak jsou stanoveny v § 12 odst. 1 zákona o přestupcích. Ta s odkazem na judikaturu vyjmenoval a podotkl, že jde o demonstrativní výčet, že je nutno uvážit i o míře ohrožení, době spáchání, následcích a okolnostech, jinak dojde překročení zákonem stanovených mezí správního uvážení.
65. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání aproboval určení sankcí a jejich odůvodnění stručně, jak bylo citováno výše. Žalovaný však shledal sankce jako zákonné a jejich odůvodnění jako dostatečné.
66. Zde soud zdůrazňuje, že rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně tvoří jeden celek. V daném případě bylo odůvodnění sankcí městským úřadem velmi podrobné, jak soud citoval výše.
67. Podle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích *při určení druhu sankce a její výměry se přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohytnostem a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.*
68. Podle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích *za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný. Zákaz činnosti nebo zákaz pobytu lze uložit, jestliže je lze uložit za některý z těchto přestupků.*
69. Žalobní námitku ohledně sankce neshledal soud důvodnou. Městský úřad přihlédl k osobě žalobce a jeho předchozím přestupkům, což podrobně rozvedl v odůvodnění rozhodnutí a vyjádřil se k výchovné funkci předchozích i ukládaných trestů. Městský úřad vyhodnotil i závažnost a následky přestupků, které byly zjištěny při pouhé silniční kontrole, což shledal jako okolnost polehčující. V odvolání žalobce nevzněl konkrétní námitku k některému z kritérií vyjmenovaných v § 12 odst. 2 zákona o přestupcích, příp. neuvedl nějakou jinou konkrétní skutečnost, která by měla mít vliv na úvahu o druhu a výši trestu.

Proto shledal soud aprobaci sankcí a jejich odůvodnění žalovaným jako dostatečnou a zákonnou a dospěl k závěru, že v této sporné otázce za dané situace nedošlo k žádnému dotčení práv žalobce.

70. Lichá je námitka, že nefunkční brzdové světlo neohrožuje ostatní účastníky silničního provozu bezprostředně.
71. Podle § 40 odst. 1 vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, *jsou-li na vozidle závady, které ohrožují bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, nesmí být vozidlo užito v provozu na pozemních komunikacích, s výjimkou nouzového dojetí.*
72. Podle § 40 odst. 2 písm. a) bod 1 vyhlášky č. 341/2014 Sb. *závadou podle odstavce 1 je vždy v osvětlení vozidla, nesvítí-li potkávací nebo brzdové nebo zadní obrysové světlo na straně přivrácené do středu vozovky.*
73. Podle § 5 odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu *řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen odstranit na místě závadu, zjistí-li během jízdy, že vozidlo nebo náklad nesplňuje stanovené podmínky uvedené v § 52; nemůže-li tak učinit, smí v jízdě pokračovat přiměřenou rychlostí jen do nejbližšího místa, kde lze závadu odstranit; přitom musí učinit takové opatření, aby během jízdy nebyla ohrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích a nedošlo k poškození pozemní komunikace ani životního prostředí.*
74. Žalobce při jednání dne 23. 1. 2017 tvrdil, že při odjezdu z parkoviště vlakového nádraží zadní světla svítila a nevěděl, kde mu upadlo světlo. O žádné nehodě nehovořil. V žalobě žalobce naopak tvrdil, že na parkovišti upadl. Svědkyně uvedla, že žalobce při kontrole tvrdil, že světlo mu upadlo „někde při jízdě, kde se byl projet“. Svědek ve své výpovědi uvedl, že při kontrole žalobce sdělil, že zadní světlo mu upadlo, že ho má v batohu, ale neukázal ho. Z porovnání těchto výpovědí nelze vyvodit jednoznačný závěr o průběhu události tak, jak je v různých verzích tvrdil žalobce a o tom, že šlo o nouzové dojetí. To žalobce nijak neprokázal, ani nenavrhoval v průběhu celého správního a soudního řízení žádné důkazy na podporu svého tvrzení. Navíc se výpovědi žalobce lišily. Reprodukci svého vyjádření při kontrole tak, jak ji uvedli svědci, žalobce nijak nerozporoval. Tvrzení policistů v dané situaci a kontextu celé věci se jevila jednoznačně a bezpochyby jako důvěryhodnější. Žádné opatření pro nouzové dojetí ostatně žalobce ani netvrdil. Proto nebyl žalobce oprávněn vozidlo užít k provozu na pozemních komunikacích a skutkovou podstatu předmětného přestupku naplnil a nevyvinil se z něj.
75. Předmětné přestupky ohrožovací spočívají v tom, že k ohrožení dojde obecně, a nezáleží na tom, zda v konkrétním místě v konkrétní dobu ke skutečnému ohrožení dojde. Argumentace žalobce, že ke konkrétnímu ohrožení došlo, je tak nepřipadná a míjí se s právní úpravou, která na danou věc dopadá.
76. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
77. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední

činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 29. června 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně